

Konkret er den udgiftspolitiske styring bygget op omkring følgende tre hovedprincipper:

1. En konsekvent rammestyring kombineret med forpligtelser på resultater og kvalitetsforbedringer.
2. Konjunkturbetingede udgiftsændringer holdes uden for rammestyringen.
3. Særskilt prioritering af det offentliges investeringsbeslutninger.

Ad 1:

Rammestyringen har i forhold til de opstillede målsætninger for udgiftspolitikken en række fordele. På den ene side sker der en decentralisering af budgetlægning - og ansvar, samtidig med, at der gives institutionerne en betydelig dispositionsfrihed inden for givne rammer. De enkelte offentlige institutioner får en høj grad af råderum. Det overlades til institutionerne selv at prioritere, hvorledes der kan opnås den mest effektive og kvalitetsbevidste opgavevaretagelse med de afsatte ressourcer.

På den anden side sikrer rammestyringen kontrol med de samlede udgifter. Fastlæggelsen af rammerne er endvidere en velegnet anledning til en overordnet politisk prioritering af de begrænsede offentlige ressourcer.

Som en nydannelse af den udgiftspolitiske styring fastsættes en samlet ramme for de *ikke-konjunkturafhængige offentlige udgifter (eksl. anlæg)*. Denne ramme fastsættes af regeringen på grundlag af dens overordnede målsætninger for den offentlige udgiftspolitik og samfundsøkonomien. For kommunernes vedkommende indgår denne ramme i drøftelserne med de kommunale parter om kommunernes økonomi for det kommende år, jf. *afsnit 2.5*, mens statens ramme - *den statslige driftsramme* - fordeles på de enkelte ministerområder og danner grundlaget for ministeriernes budgetlægning, jf. *afsnit 2.3*.

En anden fornyelse af udgiftsstyringen er, at anvendelsen af rammer fremover i større grad vil blive suppleret med initiativer, som skaber klare incitamenters til opnåelse af *gode resultater og kvalitetsforbedringer* tilpasset de enkelte institutioners vilkår og arbejdsopgaver. Det betyder bl.a. - jf. nedenfor - at de tidligere automatiske generelle rammereduktioner, de såkaldte "grønthøsterbesparelser" er blevet afskaffet. De er i stedet blevet erstattet af mere selektive styringsinstrumenter - bl.a. flerårsaftaler og resultatkontrakter - der kombinerer økonomiske incitamenters til omstilling med øgede muligheder for politisk prioritering af særlige indsatsområder.

Ad 2:

Udenfor rammestyringen holdes *konjunkturbetingede udgiftsændringer, engangsindtægter ved salg af statslige aktiver samt tekniske omlægnings af bogføringen*.

Med konjunkturbetingede udgiftsændringer forstås de udgiftsændringer, der direkte og entydigt under eksisterende lovgivning kan henføres til ændringer i det samfundsøkonomiske aktivitetsniveau. Der er tale om A-dagpenge, kontanthjælp, orlovsordninger, aktiveringsordninger mv.